

POWSZECHNA KONWENCJA O PRAWIE AUTORSKIM

zrewidowana w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 24 lipca 1971 roku została sporządzona w Paryżu Powszechna konwencja o prawie autorskim oraz protokoły nr 1 i 2.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją i protokołami nr 1 i 2 Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadcza, że postanawia przystąpić do tej konwencji i protokołów w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 11 listopada 1976 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Czyrek*

(Teksty Powszechnej konwencji o prawie autorskim, zrewidowanej w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r., oraz Powszechnej konwencji o prawie autorskim, podpisanej w Genewie dnia 6 września 1952 r., są zamieszczone w załączniku do niniejszego numeru.)

Umawiające się Państwa,

ożywione pragnieniem zapewnienia we wszystkich krajach ochrony prawa autorskiego do dzieł literackich, naukowych i artystycznych,

przekonane, że system ochrony praw autorskich, odpowiadający wszystkim narodom i określony w Powszechnej konwencji, uzupełniając międzynarodowe systemy już obowiązujące bez ich naruszenia, zapewni poszanowanie osobistych praw człowieka oraz przyczyni się do rozwoju literatury, nauki i sztuki,

przekonane, że taki powszechny system ochrony praw autorskich ułatwi rozpowszechnianie dzieł umysłu ludzkiego i przyczyni się do lepszego zrozumienia między narodami,

postanowiły, co następuje:

Artykuł I

Każde Umawiające się Państwo zobowiązuje się przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia dostatecznej i skutecznej ochrony praw autorów i wszystkich innych podmiotów tych praw, dotyczących dzieł literackich, naukowych i artystycznych, takich jak dzieła pisane, utwory muzyczne, dramatyczne i filmowe, dzieła malarskie, graficzne i rzeźby.

Artykuł II

1. Opublikowane dzieła obywateli każdego Umawiającego się Państwa, jak też dzieła opublikowane po raz pierwszy na terytorium jednego z tych Państw, korzystają w każdym innym Umawiającym się Państwie z ochrony, jakiej to inne Państwo udziela dziełom swych obywateli publikowanym po raz pierwszy na jego własnym terytorium.

2. Nie opublikowane dzieła obywateli każdego Umawiającego się Państwa korzystają w każdym innym Umawiającym się Państwie z ochrony, jakiej to inne Państwo udziela nie opublikowanym dziełom swych obywateli.

3. W celu stosowania niniejszej konwencji każde Umawiające się Państwo może przepisami swego ustawodawstwa wewnętrznego zrównać ze swymi obywatelami każdą osobę zamieszkałą na terytorium tego Państwa.

Artykuł III

1. Każde Umawiające się Państwo, które zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym wymaga spełnienia, jako warunku ochrony praw autorskich, takich formalności, jak zdeponowanie, zarejestrowanie, zastrzeżenie, poświadczenie notarialne, uiszczenie opłat, wytworzenie lub opublikowanie na terytorium własnego kraju, powinno uważać te wymagania za spełnione w stosunku do każdego dzieła chronionego w myśl niniejszej konwencji, opublikowanego po raz pierwszy poza terytorium tego Państwa

stwa i którego autorem nie jest jego obywatel, jeżeli od pierwszej publikacji tego dzieła wszystkie egzemplarze dzieła, opublikowanego z upoważnienia autora lub innego podmiotu prawa autorskiego, zostały opatrzone symbolem © oraz nazwą podmiotu prawa autorskiego i wskazaniem roku pierwszej publikacji; symbol, nazwa i rok powinny być zamieszczone w sposób i w miejscu, wskazujących wyraźnie zastrzeżenie praw autorskich.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody do poddania przez Umawiające się Państwo pewnym formalnościom lub innym warunkom, w celu zapewnienia nabycia i korzystania z praw autorskich, dzieł po raz pierwszy opublikowanych na jego terytorium lub dzieł jego obywateli bez względu na miejsce opublikowania tych dzieł.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie stanowią przeszkody do wymagania przez Umawiające się Państwo od osoby występującej z powództwem sądowym, aby dla celów procesowych uczyniła zadość przepisom proceduralnym, takim jak zastępstwo powoda przez adwokata wykonującego praktykę w tym Państwie lub złożenie przez powoda egzemplarza dzieła w sądzie lub w urzędzie administracyjnym albo w jednym i drugim. Jednakże niezadośćuczynienie tym wymaganiom nie narusza ważności praw autorskich. Żadne z tych wymagań nie może być stawiane obywatelowi innego Umawiającego się Państwa, jeżeli nie jest ono stawiane obywatelom Państwa, w którym zażądano ochrony.

4. W każdym Umawiającym się Państwie powinny być zapewnione środki prawne w celu ochrony bez żadnych formalności nie publikowanych dzieł obywateli innych Umawiających się Państw.

5. Jeżeli Umawiające się Państwo stosuje więcej niż jeden okres ochrony i jeżeli pierwszy z nich jest dłuższy niż jeden z minimalnych okresów przewidzianych w artykule IV niniejszej konwencji, Państwo to może nie stosować ustępu 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do drugiego oraz do następujących okresów ochrony.

Artykuł IV

1. Czas trwania ochrony dzieła określa prawo Umawiającego się Państwa, w którym zażądano ochrony zgodnie z postanowieniami artykułu II oraz postanowieniami niniejszego artykułu.

2. Czas trwania ochrony dzieł chronionych przez niniejszą konwencję nie może być krótszy od okresu obejmującego życie autora i 25 lat po jego śmierci.

Jednakże Umawiające się Państwo, które w dniu wejścia w życie niniejszej konwencji na jego terytorium ogranicza ten czas dla pewnych rodzajów dzieł do okresu liczonego od pierwszej publikacji dzieła, może utrzymać to odstępstwo lub rozciągnąć je na inne rodzaje dzieł. Dla wszystkich tych rodzajów dzieł czas trwania ochrony nie może być krótszy od 25 lat, licząc od dnia pierwszej publikacji.

Każde Umawiające się Państwo, które w dniu wejścia w życie niniejszej konwencji na jego terytorium nie oblicza czasu trwania ochrony przy przyjęciu życia autora za podstawę, może obliczać ten czas trwania ochrony, licząc od pierwszej publikacji dzieła lub w odpowiednich wypadkach od rejestracji tego dzieła poprzedzającej jego opublikowanie; czas trwania ochrony nie może być krótszy niż 25 lat, licząc od daty pierwszej publikacji lub w odpowiednim wypadku od rejestracji dzieła poprzedzającej publikację.

Jeżeli ustawodawstwo Umawiającego się Państwa przewiduje dwa lub więcej następujących po sobie okresów ochrony, czas trwania pierwszego okresu nie może być krótszy od jednego z minimalnych okresów określonych wyżej.

3. Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dzieł fotograficznych ani do dzieł sztuki stosowanej. Jednakże w Umawiających się Państwach, które udzielają ochrony dziełom fotograficznym i jako utworom artystycznym — dziełom sztuki stosowanej, czas trwania ochrony w odniesieniu do tych dzieł nie może być krótszy niż dziesięć lat.

4. Żadne Umawiające się Państwo nie będzie obowiązane do zapewnienia ochrony dziełu przez okres dłuższy od okresu ustanowionego dla tego rodzaju dzieł, do którego dane dzieło należy, przez prawo Umawiającego się Państwa, którego autor jest obywatelem, jeżeli chodzi o dzieło nie opublikowane, bądź przez prawo Umawiającego się Państwa, w którym dzieło to zostało opublikowane po raz pierwszy, jeżeli chodzi o dzieło opublikowane.

Jeżeli ustawodawstwo jednego z Umawiających się Państw przewiduje dwa lub więcej następujących po sobie okresów ochrony, to przy stosowaniu poprzedniego przepisu czas trwania ochrony udzielonej przez to Państwo uważa się za sumę tych okresów. Jeżeli jednak z jakiegokolwiek powodu określone dzieło nie jest chronione przez to Państwo przez drugi lub jeden z następnych okresów, inne Umawiające się Państwa nie są obowiązane do ochrony tego dzieła w ciągu tego drugiego lub następnych okresów.

5. Przy stosowaniu ustępu 4 niniejszego artykułu dzieło obywatela jednego z Umawiających się Państw, opublikowane po raz pierwszy w Państwie nie należącym do Umawiających się Państw, uważa się za opublikowane po raz pierwszy w tym Umawiającym się Państwie, którego autor jest obywatelem.

6. Przy stosowaniu wyżej wymienionego ustępu 4 niniejszego artykułu, w razie jednoczesnego opublikowania dzieła w dwóch lub więcej Umawiających się Państwach, dzieło uważa się za opublikowane po raz pierwszy w tym Państwie, które udziela najkrótszej ochrony. Za opublikowane jednocześnie w kilku krajach uważa się każde dzieło, które ukazało się w dwóch lub więcej krajach w ciągu trzydziestu dni od jego pierwszej publikacji.

Artykuł V

1. Prawo autorskie obejmuje wyłączne prawo dokonywania, publikowania oraz zezwalania na dokonywanie i publikowanie tłumaczeń dzieł chronionych w myśl niniejszej konwencji.

2. Jednakże każde Umawiające się Państwo może w swym ustawodawstwie wewnętrznym ograniczyć prawo tłumaczenia dzieł pisanych, ale tylko pod następującymi warunkami:

Jeżeli po upływie okresu siedmiu lat od daty pierwszej publikacji dzieła pisanego tłumaczenie tego dzieła nie

zostało opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem w języku narodowym lub w odpowiednim wypadku w jednym z języków narodowych Umawiającego się Państwa, każdy obywatel tego Umawiającego się Państwa może otrzymać od właściwej władzy tego Państwa licencję, nie mającą charakteru wyłączności, na przetłumaczenie dzieła na język narodowy, w którym nie było ono publikowane, i na opublikowanie tak przetłumaczonego dzieła.

Licencja taka będzie mogła być udzielona tylko wówczas, gdy ubiegający się o nią, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwie, w którym został złożony wniosek, udowodni, że zwracał się do podmiotu prawa tłumaczenia o zezwolenie na dokonanie tłumaczenia i jego opublikowanie i pomimo należytych starań nie mógł odnaleźć podmiotu prawa autorskiego lub otrzymać jego zezwolenia. Pod tymi samymi warunkami licencja będzie mogła być udzielona również w wypadku, gdy tłumaczenie zostało już opublikowane w języku narodowym, lecz nakłady zostały wyczerpane.

Jeżeli ubiegający się nie mógł odnaleźć podmiotu prawa tłumaczenia, powinien przesłać odpisy swej prośby do wydawcy, którego nazwa jest zamieszczona na dziele, oraz — jeżeli obywatelstwo podmiotu prawa tłumaczenia jest znane — do przedstawiciela dyplomatycznego albo konsularnego Państwa, którego obywatelem jest podmiot prawa tłumaczenia, lub do organu, który może być wyznaczony przez rząd tego Państwa. Licencja nie może być udzielona przed upływem dwóch miesięcy od dnia wysłania odpisów prośby.

Ustawodawstwo wewnętrzne powinno przewidywać zastosowanie odpowiednich środków w celu zapewnienia podmiotowi prawa tłumaczenia słusznego i odpowiadającego zwyczajom międzynarodowym wynagrodzenia, jak też zapłaty i przekazania tego wynagrodzenia oraz w celu zapewnienia poprawnego przetłumaczenia dzieła.

Na wszystkich egzemplarzach opublikowanego tłumaczenia powinny być również wydrukowane tytuł dzieła oryginalnego i nazwisko jego autora. Licencja będzie ważna tylko w odniesieniu do nakładu wydanego na terytorium Umawiającego się Państwa, w którym żąda się wydania tej licencji. Import i sprzedaż egzemplarzy w innym Umawiającym się Państwie są możliwe, jeżeli Państwo to ma ten sam język narodowy, na który dzieło zostało przetłumaczone, oraz jeżeli prawo wewnętrzne tego Państwa przewiduje licencję, a żaden przepis obowiązujący w tym Państwie nie zabrania importu i sprzedaży; import i sprzedaż na terytoriach tych Umawiających się Państw, w których powyższe warunki nie mogą być spełnione, podlegają przepisom ustawodawstwa tego Państwa i zawartych przez nie umów. Licencja nie może być przez uprawnionego odstąpiona.

Licencji nie można udzielić, jeżeli autor wycofał z obiegu egzemplarze dzieła.

Artykuł VI

Przez „opublikowanie” rozumie się w niniejszej konwencji odtworzenie w formie materialnej i oddanie do dyspozycji publiczności egzemplarzy dzieła, które umożliwiają jego przeczytanie lub inne wizualne zapoznanie się z nim.

Artykuł VII

Niniejszej konwencji nie stosuje się do dzieł lub do praw do tych dzieł, które w chwili wejścia w życie konwencji w Umawiającym się Państwie, w którym żąda się

ochrony, przestały ostatecznie być chronione lub nigdy nie były chronione.

Artykuł VIII

1. Niniejsza konwencja, która będzie miała datę 6 września 1952 roku, zostanie złożona na przechowanie Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury i pozostanie otwarta do podpisania przez wszystkie Państwa przez okres stu dwudziestu dni od tej daty. Będzie ona wymagała ratyfikacji lub przyjęcia przez Państwa, które ją podpiszą.

2. Każde Państwo, które nie podpisze niniejszej konwencji, będzie mogło do niej przystąpić.

3. Ratyfikacja, przyjęcie lub przystąpienie będą dokonane przez złożenie w tym celu odpowiedniego dokumentu Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury.

Artykuł IX

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od złożenia dwunastu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub przystąpienia, w tym dokumentów złożonych przez cztery Państwa nie będące członkami Międzynarodowego Związku Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych.

2. Następnie konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego Państwa po upływie trzech miesięcy od złożenia przez to Państwo dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub przystąpienia.

Artykuł X

1. Każde Państwo będące stroną niniejszej konwencji zobowiązuje się przedsięwziąć, zgodnie z postanowieniem swej konstytucji, niezbędne środki w celu zapewnienia stosowania niniejszej konwencji.

2. Rozumie się jednak, że w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub przystąpienia dane Państwo, zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym, będzie w stanie stosować postanowienia niniejszej konwencji.

Artykuł XI

1. Powołuje się Komitet Międzyrządowy, który będzie miał następujące zadania:

a) badanie zagadnień dotyczących stosowania i działania niniejszej konwencji,

b) przygotowanie okresowych rewizji tej konwencji,

c) badanie wszelkich innych problemów związanych z międzynarodową ochroną praw autorskich we współpracy z różnymi zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z Organizacją Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, Międzynarodowym Związkiem Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych oraz Organizacją Państw Amerykańskich,

d) informowanie Umawiających się Państw o swej działalności.

2. Komitet składa się z przedstawicieli dwunastu Umawiających się Państw wyznaczonych z uwzględnieniem słusznej reprezentacji geograficznej i zgodnie z postanowieniami rezolucji dotyczącej niniejszego artykułu, stanowiącej załącznik do niniejszej konwencji.

Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, Dyrektor Biura Międzynarodowego Związku Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych oraz Sekretarz Generalny Organizacji Państw Amerykańskich lub ich przedstawiciele mogą brać udział w posiedzeniach Komitetu z głosem doradczym.

Artykuł XII

Komitet Międzyrządowy będzie zwoływał konferencje w celu rewizji niniejszej konwencji, jeżeli sam uzna to za potrzebne lub jeżeli zażąda tego co najmniej dziesięć Umawiających się Państw albo większość Umawiających się Państw w okresie, w którym liczba ich będzie niższa od dwudziestu.

Artykuł XIII

Każde Umawiające się Państwo może w chwili złożenia swego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub przystąpienia albo później w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury oświadczyć, że niniejsza konwencja ma zastosowanie do wszystkich lub niektórych krajów lub terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne; w takim wypadku konwencja będzie stosowana w krajach lub na terytoriach wskazanych w notyfikacji po upływie okresu trzech miesięcy, przewidzianego w artykule IX. W braku takiej notyfikacji niniejsza konwencja nie będzie stosowana w tych krajach lub na tych terytoriach.

Artykuł XIV

1. Każde Umawiające się Państwo będzie mogło wypowiedzieć niniejszą konwencję we własnym imieniu lub w imieniu wszystkich lub niektórych krajów albo terytoriów, co do których złożyło notyfikację przewidzianą w artykule XIII. Wypowiedzenia dokonuje się w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury.

2. Wypowiedzenie takie będzie skuteczne tylko w stosunku do Państwa lub kraju albo terytorium, w którego imieniu zostało dokonane, i dopiero po upływie dwunastu miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji.

Artykuł XV

Każdy spór pomiędzy dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Państwami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, który nie zostanie uregulowany w drodze rokowań, będzie wniesiony do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu rozstrzygnięcia przez ten Trybunał, chyba że zainteresowane Państwa uzgodnią inny sposób jego uregulowania.

Artykuł XVI

1. Niniejsza konwencja będzie sporządzona w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim. Wszystkie trzy teksty będą podpisane i będą jednakowo autentyczne.

2. Ustalone zostaną oficjalne teksty niniejszej konwencji w językach niemieckim, włoskim i portugalskim.

Każde Umawiające się Państwo lub grupa Umawiających się Państw może spowodować ustalenie przez Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, po uzgodnieniu z nim, innych tekstów we wskazanych przez nie językach.

Wszystkie te teksty zostaną dołączone do podpisanych tekstów niniejszej konwencji.

Artykuł XVII

1. Niniejsza konwencja w niczym nie narusza postanowień Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych, ani przynależności do Związku utworzonego przez tę konwencję.

2. W celu stosowania poprzedniego ustępu dołącza się do niniejszego artykułu deklarację. Deklaracja ta stanowi integralną część niniejszej konwencji dla Państw związanych Konwencją berneńską w dniu 1 stycznia 1951 r. lub Państw, które do niej później przystąpią. Podpisanie niniejszej konwencji przez wyżej wymienione Państwa oznacza również podpisanie deklaracji; każda ratyfikacja lub przyjęcie konwencji albo przystąpienie do niej przez te Państwa będzie również ratyfikacją lub przyjęciem deklaracji albo przystąpieniem do niej.

Artykuł XVIII

Niniejsza konwencja nie narusza wielostronnych lub dwustronnych konwencji lub porozumień dotyczących praw autorskich, które weszły lub mogą wejść w życie między dwiema lub kilkoma republikami amerykańskimi, ale wyłącznie między nimi. W razie rozbieżności bądź między postanowieniami obowiązujących konwencji lub porozumień z jednej strony a postanowieniami niniejszej konwencji z drugiej strony, bądź między postanowieniami niniejszej konwencji a postanowieniami jakiegokolwiek nowej konwencji lub jakiegokolwiek nowego porozumienia, które zostaną zawarte między dwiema lub kilkoma republikami amerykańskimi po wejściu w życie niniejszej konwencji, konwencja lub porozumienie zawarte najpóźniej będą miały pierwszeństwo w stosunkach między stronami. Pozostają nienaruszone prawa do dzieła nabyte w którymkolwiek z Umawiających się Państw na podstawie konwencji lub porozumień obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej konwencji w tym Państwie.

Artykuł XIX

Konwencja niniejsza nie narusza wielostronnych lub dwustronnych konwencji lub porozumień dotyczących praw autorskich obowiązujących między dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Państwami. W razie rozbieżności między postanowieniami jednej z tych konwencji lub jednego z tych porozumień a postanowieniami niniejszej konwencji będą miały pierwszeństwo postanowienia niniejszej konwencji. Pozostają nienaruszone prawa do dzieła nabyte w jednym z Umawiających się Państw na podstawie konwencji lub porozumień obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej konwencji w danym Państwie. Niniejszy artykuł w niczym nie narusza postanowień artykułów XVII i XVIII niniejszej konwencji.

Artykuł XX

Zadne zastrzeżenia do niniejszej konwencji nie są dopuszczalne.

Artykuł XXI

Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury prześle należycie poświadczony odpisy niniejszej konwencji zainteresowanym Państwom oraz Szwajcarskiej Radzie Związkowej, jak też Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania.

Ponadto będzie on zawiadamiał wszystkie zainteresowane Państwa o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub przystąpienia, o dacie wejścia w życie niniejszej konwencji, o złożeniu notyfikacji przewidzianych w artykule XIII niniejszej konwencji i o wypowiedzeniach przewidzianych w artykule XIV.

DEKLARACJA DOŁĄCZONA DO ARTYKUŁU XVII

Państwa-członkowie Międzynarodowego Związku Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych, będące stronami Powszechnej konwencji o prawie autorskim, pragnąc zacieśnić wzajemne stosunki wynikające z tego Związku i uniknąć wszelkich konfliktów, które mogą powstać na tle współistnienia Konwencji berneńskiej i Powszechnej konwencji,

przyjęły na podstawie wspólnego porozumienia następującą deklarację:

a) dzieła, których krajem pochodzenia jest w myśl Konwencji berneńskiej kraj, który po 1 stycznia 1951 r. wystąpił z Międzynarodowego Związku utworzonego przez tę konwencję, nie będą chronione przez Powszechną konwencję o prawie autorskim w krajach należących do Związku Berneńskiego;

b) Powszechna konwencja o prawie autorskim nie będzie miała zastosowania w stosunkach między krajami związanymi Konwencją berneńską w zakresie dotyczącym ochrony dzieł, których krajem pochodzenia w myśl tejże Konwencji berneńskiej jest jeden z krajów należących do Międzynarodowego Związku utworzonego przez tę konwencję.

REZOLUCJA DOTYCZĄCA ARTYKUŁU XI

Międzyrządowa konferencja prawa autorskiego,

po rozważeniu zagadnień dotyczących Komitetu Międzyrządowego, przewidzianego w artykule XI Powszechnej konwencji o prawie autorskim,

postanawia, co następuje:

1. Pierwszymi członkami Komitetu będą przedstawiciele następujących dwunastu państw, z których każde wyznaczy jednego przedstawiciela i jednego zastępcę: Argentyna, Brazylia, Francja, Hiszpania, Indie, Japonia, Meksyk, Niemcy, Szwajcaria, Stany Zjednoczone Ameryki, Włochy i Zjednoczone Królestwo.

2. Komitet ukonstytuuje się z chwilą wejścia w życie konwencji stosownie do artykułu XI tej konwencji.

3. Komitet wybierze przewodniczącego i wiceprzewodniczącego. Ustali on swój regulamin wewnętrzny, który zapewni stosowanie następujących zasad:

a) normalny czas trwania mandatu przedstawicieli będzie wynosił sześć lat, z tym że co dwa lata zmieniana będzie jedna trzecia przedstawicieli;

b) przed wygaśnięciem mandatu któregośkolwiek z członków Komitetu zdecyduje, które Państwa przestaną być reprezentowane w Komitecie i które Państwa mają być po-

wołane do wyznaczenia przedstawicieli; w pierwszej kolejności przestaną być reprezentowane w Komitecie Państwa, które nie ratyfikowały lub nie przyjęły konwencji albo nie przystąpiły do niej;

c) poszczególne części świata powinny być sprawiedliwie reprezentowane;

☉ Konferencja wyraża życzenie.

aby Organizacja Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury zapewniła Komitetowi sekretariat.

Na dowód czego niżej podpisani po złożeniu swych odpowiednich pełnomocnictw podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Genewie, dnia szóstego września 1952 roku, w jednym egzemplarzu.

Przekład.

POWSZECHNA KONWENCJA O PRAWIE AUTORSKIM

zrewidowana w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r.

Umawiające się Państwa,

ożywione pragnieniem zapewnienia we wszystkich krajach ochrony prawa autorskiego do dzieł literackich, naukowych i artystycznych,

przekonane, że system ochrony praw autorskich, odpowiadający wszystkim narodom i określony w Powszechnej konwencji, uzupełniając międzynarodowe systemy już obowiązujące bez ich naruszenia, zapewni poszanowanie osobistych praw człowieka oraz przyczyni się do rozwoju literatury, nauki i sztuki,

przekonane, że taki powszechny system ochrony praw autorskich ułatwi rozpowszechnianie dzieł umysłu ludzkiego i przyczyni się do lepszego zrozumienia między narodami,

postanowiły poddać rewizji Powszechną konwencję o prawie autorskim, podpisaną w Genewie dnia 6 września 1952 r. (zwaną dalej „Konwencją z 1952 roku”) i w następstwie tego postanowiły, co następuje:

Artykuł I

Każde Umawiające się Państwo zobowiązuje się przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia dostatecznej i skutecznej ochrony praw autorów i wszystkich innych podmiotów tych praw, dotyczących dzieł literackich, naukowych i artystycznych, takich jak dzieła pisane, utwory muzyczne, dramatyczne i filmowe, dzieła malarskie, graficzne i rzeźby.

Artykuł II

1. Opublikowane dzieła obywateli każdego Umawiającego się Państwa, jak też dzieła opublikowane po raz pierwszy na terytorium jednego z tych Państw, korzystają w każdym innym Umawiającym się Państwie z ochrony, jakiej to inne Państwo udziela dziełom swych obywateli opublikowanym po raz pierwszy na jego własnym terytorium, a także z ochrony specjalnie zapewnionej przez niniejszą konwencję.

2. Nie opublikowane dzieła obywateli każdego Umawiającego się Państwa korzystają w każdym innym Umawiającym się Państwie z ochrony, jakiej to inne Państwo udziela nie opublikowanym dziełom swych obywateli, jak też z ochrony specjalnie zapewnionej przez niniejszą konwencję.

3. W celu stosowania niniejszej konwencji każde Umawiające się Państwo może przepisami swego ustawodawstwa wewnętrznego zrównać ze swymi obywatelami każdą osobę zamieszkałą na terytorium tego Państwa.

Artykuł III

1. Każde Umawiające się Państwo, które zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym wymaga spełnienia, jako warunku ochrony praw autorskich, takich formalności, jak zdeponowanie, zarejestrowanie, zastrzeżenie, poświęcenie notarialne, uiszczenie opłat, wytworzenie lub opublikowanie na terytorium własnego kraju, powinno uważać te wymagania za spełnione w stosunku do każdego dzieła chronionego w myśl niniejszej konwencji, które zostało opublikowane po raz pierwszy poza terytorium tego Państwa i którego autorem nie jest jego obywatel, oraz jeżeli od pierwszej publikacji tego dzieła wszystkie egzemplarze dzieła opublikowanego z upoważnienia autora lub innego podmiotu prawa autorskiego zostały opatrzone symbolem © oraz nazwą podmiotu prawa autorskiego i wskazaniem roku pierwszej publikacji; symbol, nazwa i rok powinny być zamieszczone w sposób i w miejscu wskazujących wyraźnie zastrzeżenie praw autorskich.

2. Postanowienia ustępu 1 nie stanowią przeszkody do poddania przez Umawiające się Państwo pewnym formalnościom lub innym warunkom w celu zapewnienia nabywania i korzystania z praw autorskich dzieł po raz pierwszy opublikowanych na jego terytorium lub dzieł jego obywateli bez względu na miejsce opublikowania tych dzieł.

3. Postanowienia ustępu 1 nie stanowią przeszkody do wymagania przez Umawiające się Państwo od osoby występującej z powództwem sądowym, aby dla celów procesowych uczyniła zadość przepisom proceduralnym, takim jak zastępstwo powoda przez adwokata wykonującego praktykę w tym Państwie lub złożenie przez powoda egzemplarza dzieła w sądzie lub urzędzie administracyjnym albo w jednym i drugim. Jednakże niezadośćuczynienie tym wymaganiom nie narusza ważności praw autorskich. Żadne z tych wymagań nie może być stawiane obywatelowi innego Umawiającego się Państwa, jeżeli nie jest ono stawiane obywatelom Państwa, w którym zażądano ochrony.

4. W każdym Umawiającym się Państwie powinny być zapewnione środki prawne w celu ochrony bez żadnych formalności nie publikowanych dzieł obywateli innych Umawiających się Państw.

5. Jeżeli Umawiające się Państwo stosuje więcej niż jeden okres ochrony i jeżeli pierwszy z nich jest dłuższy niż jeden z minimalnych okresów przewidzianych w artykule IV niniejszej konwencji, Państwo to może nie stosować ustępu 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do drugiego oraz do następnych okresów ochrony.

Artykuł IV

1. Czas trwania ochrony dzieła określa prawo Umawiającego się Państwa, w którym zażądano ochrony, zgodnie z postanowieniami artykułu II oraz postanowieniami niniejszego artykułu.

2. (a) Czas trwania ochrony dzieł chronionych przez niniejszą konwencję nie może być krótszy od okresu obejmującego życie autora i dwadzieścia pięć lat po jego śmierci. Jednakże Umawiające się Państwo, które w dniu wejścia w życie niniejszej konwencji na jego terytorium ogranicza ten czas dla pewnych rodzajów dzieł do okresu liczonego od pierwszej publikacji dzieła, może utrzymać to odstępstwo lub rozciągnąć je na inne rodzaje dzieł. Dla wszystkich tych rodzajów dzieł czas trwania ochrony nie może być krótszy od dwudziestu pięciu lat, licząc od dnia pierwszej publikacji.

(b) Każde Umawiające się Państwo, które w dniu wejścia w życie niniejszej konwencji na jego terytorium nie oblicza czasu trwania ochrony przy przyjęciu życia autora za podstawę, może obliczać ten czas trwania ochrony, licząc od pierwszej publikacji dzieła lub w odpowiednich wypadkach od rejestracji tego dzieła poprzedzającej jego opublikowanie; czas trwania ochrony nie może być krótszy niż dwadzieścia pięć lat od dnia pierwszej publikacji lub w odpowiednim wypadku od rejestracji dzieła poprzedzającej publikację.

(c) Jeżeli ustawodawstwo Umawiającego się Państwa przewiduje dwa lub więcej następujących po sobie okresów ochrony, czas trwania pierwszego okresu nie może być krótszy od jednego z minimalnych okresów określonych w niniejszym ustępie pod literami (a) i (b).

3. Postanowienia ustępu 2 nie mają zastosowania do dzieł fotograficznych ani do dzieł sztuki stosowanej. Jednakże w Umawiających się Państwach, które udzielają ochrony dziełom fotograficznym i jako utworom artystycznym — dziełom sztuki stosowanej, czas trwania ochrony w odniesieniu do tych dzieł nie może być krótszy niż dziesięć lat.

4. (a) Żadne Umawiające się Państwo nie będzie obowiązane do zapewnienia ochrony dziełu przez okres dłuższy od okresu ustanowionego dla tego rodzaju dzieł, do którego dane dzieło należy, przez prawo Umawiającego się Państwa, którego autor jest obywatelem, jeżeli chodzi o dzieło nie opublikowane, bądź przez prawo Umawiającego się Państwa, w którym dzieło to zostało opublikowane po raz pierwszy, jeżeli chodzi o dzieło opublikowane.

(b) Jeżeli ustawodawstwo jednego z Umawiających się Państw przewiduje dwa lub więcej następujących po sobie okresów ochrony, to przy stosowaniu postanowień litery (a) czas trwania ochrony udzielonej przez to Państwo uważa się za sumę tych okresów. Jeżeli jednak z jakiegokolwiek powodu określone dzieło nie jest chronione przez to Państwo przez drugi lub jeden z następnych okresów, inne Umawiające się Państwa nie są zobowiązane do ochrony tego dzieła w ciągu tego drugiego lub następnych okresów.

5. Przy stosowaniu ustępu 4 dzieło obywatela jednego z Umawiających się Państw, opublikowane po raz pierwszy w Państwie nie należącym do Umawiających się Państw, uważa się za opublikowane po raz pierwszy w tym Umawiającym się Państwie, którego autor jest obywatelem.

6. Przy stosowaniu wyżej wymienionego ustępu 4, w razie jednoczesnego opublikowania dzieła w dwóch lub więcej Umawiających się Państwach, dzieło uważa się za opublikowane po raz pierwszy w tym Państwie, które udziela

najkrótszej ochrony. Za opublikowane jednocześnie w kilku krajach uważa się każde dzieło, które ukazało się w dwóch lub więcej krajach w ciągu trzydziestu dni od jego pierwszej publikacji.

Artykuł IV bis

1. Prawa, o których mowa w artykule I, obejmują podstawowe prawa zapewniające ochronę interesów majątkowych autora, a w szczególności wyłączone prawo zezwalania na odtwarzanie w jakikolwiek sposób, publiczne wystawianie i wykonywanie oraz rozpowszechnianie przez radio. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się do utworów chronionych przez niniejszą konwencję zarówno w ich formie oryginalnej, jak i w łatwej do rozpoznania formie pochodnej dzieła oryginalnego.

2. Jednak każde Umawiające się Państwo może w swym ustawodawstwie wewnętrznym wprowadzić wyjątki od praw wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie pozostające w sprzeczności z duchem i postanowieniami niniejszej konwencji. Państwa, które by ewentualnie skorzystały z tej możliwości, będą jednak udzielać w należyтым stopniu skutecznej ochrony każdemu z praw, co do których poczyniono wyjątki.

Artykuł V

1. Prawa, o których mowa w artykule I, obejmują wyłączone prawo dokonywania, publikowania oraz zezwalania na dokonywanie i publikowanie tłumaczeń dzieł chronionych w myśl niniejszej konwencji.

2. Jednakże każde Umawiające się Państwo może w swym ustawodawstwie wewnętrznym ograniczyć prawo tłumaczenia dzieł pisanych, ale tylko pod następującymi warunkami:

(a) Jeżeli po upływie okresu siedmiu lat od daty pierwszej publikacji dzieła pisanego tłumaczenie tego dzieła nie zostało opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem w języku powszechnie używanym w Umawiającym się Państwie, każdy obywatel tego Państwa może otrzymać od właściwej władzy tego Państwa licencję, nie mającą charakteru wyłączności, na przetłumaczenie dzieła na ten język i na wydanie tak przetłumaczonego dzieła.

(b) Licencja taka będzie mogła być udzielona tylko wówczas, gdy ubiegający się o nią, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwie, w którym został zgłoszony wniosek, udowodni, że zwracał się do podmiotu prawa tłumaczenia o zezwolenie na dokonanie tłumaczenia i jego opublikowanie i pomimo należytych starań nie mógł odnaleźć podmiotu prawa autorskiego lub otrzymać jego zezwolenia. Pod tymi samymi warunkami licencja będzie mogła być również udzielona, w razie gdy tłumaczenie zostało już opublikowane w języku powszechnie używanym w Umawiającym się Państwie, lecz nakłady zostały wyczerpane.

(c) Jeżeli ubiegający się nie mógł odnaleźć podmiotu prawa tłumaczenia, powinien przesłać odpisy swej prośby do wydawcy, którego nazwa jest zamieszczona na dziele, oraz — jeżeli obywatelstwo podmiotu prawa tłumaczenia jest znane — do przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego Państwa, którego podmiot prawa tłumaczenia jest obywatelem, lub do organu, który może być wyznaczony przez rząd tego Państwa. Licencja nie może być udzielona przed upływem dwóch miesięcy od dnia wysłania odpisów prośby.

(d) Ustawodawstwo wewnętrzne Państwa powinno przewidywać zastosowanie odpowiednich środków w celu zapewnienia podmiotowi prawa tłumaczenia słusznego i odpowiadającego zwyczajom międzynarodowym wynagrodzenia, jak też zapłaty i przekazania tego wynagrodzenia, oraz w celu zapewnienia poprawnego tłumaczenia dzieła.

(e) Na wszystkich egzemplarzach opublikowanego tłumaczenia powinny być również wydrukowane: tytuł dzieła oryginalnego i nazwisko jego autora. Licencja będzie ważna tylko w odniesieniu do nakładu wydanego na terytorium Umawiającego się Państwa, w którym żąda się wydania tej licencji. Import i sprzedaż egzemplarzy w innym Umawiającym się Państwie są możliwe, jeżeli w Państwie tym używa się powszechnie tego samego języka, na który dzieło zostało przetłumaczone, oraz jeżeli prawo wewnętrzne tego Państwa przewiduje licencję, a żaden przepis obowiązujący w tym Państwie nie zabrania importu i sprzedaży; import i sprzedaż na terytoriach tych Umawiających się Państw, w których powyższe warunki nie mogą być spełnione, podlegają przepisom ustawodawstwa tego Państwa i zawartych przez nie umów. Licencja nie może być przez uprawnionego odstąpiona.

(f) Licencji nie można udzielić, jeżeli autor wycofał z obiegu egzemplarze dzieła.

Artykuł V bis

1. Każde Umawiające się Państwo, uważane za kraj rozwijający się zgodnie z praktyką ustaloną w Zgromadzeniu Ogólnym Organizacji Narodów Zjednoczonych, może w drodze notyfikacji złożonej Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury (zwanemu dalej „Dyrektorem Generalnym”) w chwili ratyfikacji, przyjęcia lub przystąpienia albo później skorzystać z wszystkich lub z części wyjątków przewidzianych w artykułach V ter i V quater.

2. Każda notyfikacja złożona zgodnie z postanowieniami ustępu 1 pozostanie w mocy przez okres dziesięciu lat, licząc od daty wejścia w życie niniejszej konwencji, lub przez całą część tego dziesięcioletniego okresu, która pozostanie po dniu złożenia notyfikacji, i może być ponowiona w całości lub w części na inne okresy dziesięcioletnie, jeżeli w czasie między piętnastym a trzecim miesiącem przed upływem danego okresu dziesięcioletniego Umawiające się Państwo złoży Dyrektorowi Generalnemu nową notyfikację. Notyfikacje mogą być również składane po raz pierwszy w ciągu tych nowych okresów dziesięcioletnich zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2 Umawiające się Państwo, które przestało być uważane za kraj rozwijający się, odpowiadający definicji ustępu 1, nie jest nadal uprawnione do ponowienia notyfikacji, którą złożyło w myśl ustępów 1 lub 2, i bez względu na to, czy oficjalnie unieważniło tę notyfikację, traci możliwość korzystania z wyjątków przewidzianych w artykułach V ter i V quater bądź z upływem bieżącego dziesięciolecia, bądź po upływie trzech lat od chwili, gdy przestało być uważane za kraj rozwijający się, z tym że będzie stosowany okres, który upływa później.

4. Egzemplarze dzieła, już wyprodukowane na podstawie wyjątków przewidzianych w artykułach V ter i V quater, mogą być nadal wprowadzane do obiegu po upływie okresu, w którym notyfikacje w myśl niniejszego artykułu wywierały skutek, aż do ich wyczerpania.

5. Każde Umawiające się Państwo, które zgodnie z artykułem XIII złożyło notyfikację dotyczącą stosowania niniejszej konwencji do odrębnego kraju lub terytorium, którego sytuacja może być uważana za analogiczną do sytuacji Państw określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu, może również w odniesieniu do tego kraju lub terytorium złożyć notyfikacje dotyczące wyjątków i je ponowić zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu. W okresie, w którym notyfikacje te mają moc, postanowienia artykułów V ter i V quater mogą być stosowane do tego kraju lub terytorium. Każda wysyłka egzemplarzy pochodzących z tego kraju lub terytorium do Umawiającego się Państwa będzie uważana za eksport w rozumieniu artykułów V ter i V quater.

Artykuł V ter

1. (a) Każde Umawiające się Państwo, do którego ma zastosowanie artykuł V bis ustęp 1, może siedmioletni okres przewidziany w artykule V ustęp 2 zastąpić przez okres trzyletni lub jakiegokolwiek dłuższy okres, ustalony w przepisach jego ustawodawstwa wewnętrznego. Jednakże w razie tłumaczenia na język, który nie jest językiem powszechnie używanym w jednym lub kilku krajach rozwiniętych, będących stronami niniejszej konwencji lub tylko Konwencji z 1952 roku, można zamiast wyżej wymienionego okresu trzyletniego zastosować okres jednego roku.

(b) Każde Umawiające się Państwo, do którego ma zastosowanie artykuł V bis ustęp 1, może na podstawie jednomyślnie ustalonego porozumienia z krajami rozwiniętymi, będącymi stronami niniejszej konwencji lub tylko Konwencji z 1952 roku, w którym jest powszechnie używany ten sam język, zastąpić w razie tłumaczenia na ten język okres trzyletni, przewidziany wyżej pod literą (a), przez inny okres, ustalony zgodnie z wyżej wymienionym porozumieniem, ale nie krótszy niż jeden rok. Postanowienie to nie ma jednak zastosowania, jeżeli językiem, o który chodzi, jest język angielski, francuski lub hiszpański. O takim porozumieniu należy zawiadomić Dyrektora Generalnego.

(c) Licencja może być udzielona tylko wówczas, gdy ubiegający się, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwie, w którym został złożony wniosek o jej udzielenie, udowodni, bądź że zwrócił się z prośbą do podmiotu prawa tłumaczenia o zezwolenie, bądź że pomimo dołożenia ze swej strony należytych starań nie mógł odnaleźć podmiotu prawa lub otrzymać jego zezwolenia. Jednocześnie ze złożeniem tego wniosku ubiegający się powinien poinformować o tym Międzynarodowy Ośrodek Informacji o Prawach Autorskich, utworzony przez Organizację Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, lub każdy krajowy lub regionalny ośrodek informacji, wskazany jako właściwy w notyfikacji złożonej w tym celu Dyrektorowi Generalnemu przez rząd Państwa, w którym przypuszczalnie wydawca będzie wykonywał największą część swej działalności zawodowej.

(d) Jeżeli ubiegający się nie mógł odnaleźć podmiotu prawa tłumaczenia, powinien przesłać pocztą lotniczą jako list polecony odpisy swej prośby do wydawcy, którego nazwa jest zamieszczona na dziele, i do każdego krajowego lub regionalnego ośrodka informacji, wymienionego pod literą (c). O ile brak jest danych o istnieniu takiego ośrodka, ubiegający się prześle również jeden odpis do Międzynarodowego Ośrodka Informacji o Prawach Autorskich, utworzonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury.

2. (a) Licencja nie może być udzielona na podstawie niniejszego artykułu przed upływem dodatkowego okresu sześciu miesięcy, w razie gdy może być ona otrzymana po upływie okresu trzyletniego, a dziewięciu miesięcy, w razie gdy może być otrzymana po upływie okresu jednego roku. Dodatkowy okres zaczyna się od dnia wystąpienia z prośbą o zezwolenie na tłumaczenie, o której mowa w ustępie 1 litera c), bądź w razie gdy podmiot prawa tłumaczenia lub jego adres nie jest znany, od dnia przesłania odpisów wniosku, o których mowa w ustępie 1 litera d), w celu otrzymania licencji.

(b) Licencja nie zostanie udzielona, jeżeli w wyżej wymienionym okresie sześciu lat dziewięciu miesięcy tłumaczenie zostanie opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem.

3. Na podstawie niniejszego artykułu mogą być udzielone licencje tylko na potrzeby szkolne, uniwersyteckie lub badawcze.

4. (a) Licencja nie obejmuje eksportu egzemplarzy i jest ważna tylko w odniesieniu do wydania na terytorium Umawiającego się Państwa, w którym złożono wniosek o jej udzielenie.

(b) Na każdym egzemplarzu opublikowanym zgodnie z taką licencją będzie znajdować się wzmianka we właściwym języku, dokładnie objaśniająca, że egzemplarz jest przeznaczony do rozpowszechnienia tylko w Umawiającym się Państwie, które udzieliło licencji; jeżeli na dziele znajduje się wzmianka wskazana w artykule III ustęp 1, będzie ona zamieszczona również na egzemplarzach w ten sposób opublikowanych.

(c) Zakaz eksportu przewidziany wyżej pod literą (a) nie ma zastosowania w wypadku, gdy organ rządowy lub inny organ publiczny Państwa, które zgodnie z niniejszym artykułem udzieliło licencji na tłumaczenie dzieła na język inny niż angielski, francuski lub hiszpański, przesyła egzemplarz tłumaczenia dokonanego na podstawie tej licencji do innego kraju, jeżeli:

- (i) odbiorcami są obywatele Umawiającego się Państwa, które udzieliło licencji, lub organizacja zrzeszająca tych obywateli;
- (ii) egzemplarze będą wykorzystane tylko do użytku szkolnego, uniwersyteckiego lub w celach badawczych;
- (iii) wysyłka egzemplarzy i ich późniejsze rozprowadzenie wśród odbiorców nie będą miały charakteru dochodowego;
- (iv) między krajem, do którego egzemplarze są wysyłane, a Umawiającym się Państwem zostało zawarte porozumienie zezwalające na przyjmowanie i rozprowadzanie bądź na jedno lub drugie, a którykolwiek z rządów, które zawarły porozumienie, zawiadomił Dyrektora Generalnego o tym porozumieniu.

5. Wprowadzone zostaną w skali krajowej odpowiednie przepisy w celu zapewnienia, aby:

(a) licencja przewidywała godziwe wynagrodzenie, zgodne ze stawkami honorariów normalnie wypłacanych w razie licencji swobodnie uzgodnionych między zainteresowanymi w obydwóch krajach, których to dotyczy;

(b) wynagrodzenia były wypłacane i przekazywane; w razie istnienia w kraju wewnętrznych ograniczeń dewizowych właściwa władza dołoży wszelkich starań, wykorzystując mechanizmy międzynarodowe, aby zapewnić przekazanie wynagrodzenia w walucie powszechnie wymiennej lub w jej równoważności.

6. Każda licencja udzielona przez Umawiające się Państwo traci swą ważność z chwilą, gdy w Państwie tym zostanie opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem tłumaczenie dzieła w tym samym języku, zawierające zasadniczo tę samą treść co wydanie, na które udzielona została licencja, po cenie porównywalnej z ceną stosowaną w tym Państwie do analogicznych dzieł. Wszystkie egzemplarze wyprodukowane przed wygaśnięciem licencji mogą być nadal wprowadzane do obrotu aż do ich wyczerpania.

7. W odniesieniu do dzieł zawierających głównie ilustracje może zostać udzielona licencja na tłumaczenie tekstu i reprodukcję ilustracji, jeżeli spełnione zostaną również warunki przewidziane w artykule V quater.

8. (a) Licencja na tłumaczenie dzieła chronionego niniejszą konwencją, opublikowanego drukiem lub w sposób analogiczny, może być udzielona również instytucji radiofonicznej, mającej swą siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa, do którego stosuje się artykuł V bis ustęp 1, na wniosek przedstawiony przez tę instytucję i na następujących warunkach:

- (i) tłumaczenie będzie dokonane na podstawie egzemplarza wyprodukowanego i nabytego zgodnie z prawem Umawiającego się Państwa;
- (ii) tłumaczenie będzie wykorzystywane tylko w audycjach mających wyłącznie na celu nauczanie lub rozpowszechnianie informacji o charakterze naukowym, przeznaczonych dla znawców określonej dziedziny;
- (iii) tłumaczenie będzie wykorzystywane wyłącznie w celach wymienionych w punkcie (ii), w audycjach radiowych nadawanych legalnie, przeznaczonych dla odbiorców na terytorium Umawiającego się Państwa, jak również w audycjach nadawanych za pomocą zapisów dźwiękowych i wizualnych, wykonanych legalnie i wyłącznie dla nadania tych audycji;
- (iv) zapisy dźwiękowe i wizualne tłumaczenia mogą być przedmiotem wymiany tylko między instytucjami radiofonicznymi mającymi swe siedziby na terytorium Umawiającego się Państwa, które udzieliło licencji;
- (v) wykorzystanie tłumaczenia nie będzie miało celów dochodowych.

(b) Z zastrzeżeniem przestrzegania wszystkich kryteriów i warunków przewidzianych pod literą (a) instytucji radiofonicznej może być również udzielona licencja na tłumaczenie każdego tekstu zawartego w utrwaleniu dźwiękowo-wizualnym, wykonanym i opublikowanym wyłącznie do użytku szkolnego i uniwersyteckiego.

(c) Z zastrzeżeniem postanowień litery (a) i litery (b) do udzielenia i wykonywania takiej licencji mają zastosowanie inne postanowienia niniejszego artykułu.

9. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu wszelkie licencje udzielone na podstawie jego postanowień będą podlegać postanowieniom artykułu V oraz w dalszym ciągu podlegać będą postanowieniom artykułu V i niniejszego artykułu nawet po siedmioletnim okresie przewidzianym w artykule V ustęp 2. Jednakże po upływie tego okresu posiadacz licencji może wystąpić o zastąpienie tej licencji nową licencją podlegającą wyłącznie postanowieniom artykułu V.

Artykuł V quater

1. Każde Umawiające się Państwo, do którego stosuje się artykuł V bis ustęp 1, może przyjąć następujące postanowienia:

(a) jeżeli po wygaśnięciu: (i) okresu ustalonego pod literą (c) liczonego od pierwszej publikacji określonego wydania dzieła literackiego, naukowego lub artystycznego, o którym mowa w ustępie 3, lub (ii) jakiegokolwiek okresu dłuższego, ustalonego przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiającego się Państwa, egzemplarze pochodzące z tego wydania nie zostały wprowadzone do sprzedaży na terytorium tego Państwa dla zaspokojenia potrzeb szerokiej publiczności lub nauczania w szkołach i na uniwersytetach po cenie porównywalnej z ceną stosowaną w tym Państwie do analogicznych dzieł przez podmiot prawa odtwarzania lub za jego zezwoleniem, każdy obywatel tego Państwa będzie mógł otrzymać od właściwej władzy niewyłączną licencję na opublikowanie tego wydania, przy zastosowaniu tej lub niższej ceny, w celu zaspokojenia potrzeb nauczania w szkole lub na uniwersytecie. Licencja będzie mogła być udzielona jedynie wówczas, jeżeli obywatel danego Państwa zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym Państwie udowodni, że zwrócił się do podmiotu prawa o zezwolenie na opublikowanie tego dzieła i pomimo dołożenia należytych starań nie mógł odnaleźć podmiotu prawa lub otrzymać jego zezwolenia. Jednocześnie z wystosowaniem wniosku ubiegający się powinien poinformować o tym bądź Międzynarodowy Ośrodek Informacji o Prawach Autorskich utworzony przez organizację Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, bądź jakikolwiek ośrodek krajowy lub regionalny, o których mowa pod literą (d).

(b) Licencja może być również udzielona na takich samych warunkach, jeżeli przez okres 6 miesięcy nie wprowadza się już do sprzedaży w danym Państwie egzemplarzy danego wydania, objętych zezwoleniem, w celu zaspokojenia potrzeb szerokiej publiczności lub nauczania w szkołach i na uniwersytetach, po cenie porównywalnej z ceną stosowaną w tym Państwie do analogicznych dzieł.

(c) Okres, o którym mowa pod literą (a), wynosi pięć lat, jednakże:

- (i) gdy chodzi o dzieła z dziedziny nauk ścisłych i przyrodniczych oraz technologii, okres ten będzie wynosił trzy lata;
- (ii) gdy chodzi o dzieła takie jak powieści, utwory poetyckie, dramatyczne i muzyczne oraz o książki z dziedziny sztuki, okres ten będzie wynosił siedem lat.

(d) W razie niemożności odnalezienia podmiotu prawa odtworzenia ubiegający się powinien przesłać pocztą lotniczą jako list polecony odpisy swego wniosku wydawcy, którego nazwa jest zamieszczona na dziele, i do każdego krajowego lub regionalnego ośrodka informacji, wskazanego w zawiadomieniu złożonym Dyrektorowi Generalnemu przez Państwo, w którym przypuszczalnie wydawca ma główne miejsce swej działalności. W razie braku takiego zawiadomienia powinien on również wysłać odpis wniosku do Międzynarodowego Ośrodka Informacji o Prawach Autorskich utworzonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury. Licencja nie będzie mogła być udzielona przed upływem okresu trzech miesięcy od wysłania odpisów wniosku.

(e) Licencja, którą można otrzymać po upływie okresu trzech lat, będzie mogła być udzielona na podstawie niniejszego artykułu tylko pod warunkiem, że:

(i) od prośby o zezwolenie, o której mowa pod literą (a), lub w razie gdy tożsamość lub adres podmiotu prawa odtworzenia nie są znane — od daty wysłania odpisów wniosku o udzielenie licencji, o których mowa pod literą (d), upłynie okres sześciu miesięcy;

(ii) w okresie tym nie zostały wprowadzone do obrotu egzemplarze wydania w warunkach przewidzianych pod literą (a).

(f) Na wszystkich egzemplarzach opublikowanego odtworzenia będą wydrukowane: nazwisko i oryginalny tytuł dzieła. Licencja nie będzie obejmowała zezwolenia na wywóz egzemplarzy i będzie ważna tylko w odniesieniu do wydania na terytorium Umawiającego się Państwa, w którym ubiegano się o tę licencję. Licencja nie będzie mogła być przez uprawnionego odstąpiona.

(g) Do ustawodawstwa wewnętrznego zostaną wprowadzone odpowiednie przepisy w celu zapewnienia dokładnego odtworzenia danego wydania.

(h) Licencja na odtworzenie i na opublikowanie tłumaczenia dzieła nie będzie mogła być udzielona na podstawie niniejszego artykułu w następujących wypadkach:

- (i) jeżeli tłumaczenie, o które chodzi, nie było opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem;
- (ii) jeżeli tłumaczenie nie zostało dokonane na język powszechnie używany w Państwie uprawnionym do udzielenia licencji.

2. Do wyjątków przewidzianych w ustępie 1 stosuje się następujące postanowienia:

(a) Na każdym egzemplarzu opublikowanym zgodnie z licencją udzieloną na podstawie niniejszego artykułu będzie znajdować się wzmianka we właściwym języku, wskazująca, że egzemplarz jest dopuszczony do rozpowszechnienia jedynie w Umawiającym się Państwie, którego dotyczy ta licencja; jeżeli na dziele znajduje się wzmianka wskazana w artykule III ustęp 1, będzie ona zamieszczona również na opublikowanych w ten sposób egzemplarzach.

(b) Przedsięwzięte zostaną w skali krajowej właściwe środki, aby:

- (i) licencja przewidywała godziwe wynagrodzenie, zgodne ze stawkami honorariów normalnie wypłacanych w razie licencji swobodnie uzgadnianych między zainteresowanymi w obydwu krajach, których to dotyczy;
- (ii) wynagrodzenie było wypłacane i przekazywane; w razie istnienia w kraju wewnętrznych ograniczeń dewizowych właściwa władza dołoży wszelkich starań, wykorzystując mechanizmy międzynarodowe, aby zapewnić przekazanie wynagrodzenia w walucie powszechnie wymiennej lub w jej równoważności.

(c) W każdym wypadku wprowadzenia egzemplarzy wydania dzieła do sprzedaży w Umawiającym się Państwie, w celu zaspokojenia potrzeb szerokiej publiczności lub nauczania w szkołach i na uniwersytetach, przez podmiot prawa odtwarzania lub za jego zezwoleniem, po cenie porównywalnej z ceną stosowaną w tym Państwie do analogicznych dzieł, każda licencja udzielona na podstawie niniejszego artykułu wygaśnie, jeżeli wydanie to jest w tym samym języku co wydanie opublikowane na mocy licencji i jeżeli jego istotna treść jest taka sama. Egzemplarze wyprodukowane przed wygaśnięciem licencji mogą być nadal wprowadzane do obrotu aż do ich wyczerpania.

(d) Licencji nie można udzielić, jeżeli autor wycofał z obrotu wszystkie egzemplarze tego wydania.

3. (a) Z zastrzeżeniem postanowień litery (b), jeżeli chodzi o dzieła literackie, naukowe lub artystyczne, artykuł niniejszy stosuje się tylko do takich dzieł, które zostały opublikowane w formie wydania drukowanego lub we wszelkiej innej analogicznej formie odtwarzania.

b) Artykuł niniejszy stosuje się również do odtworzeń w formie legalnych utrwałień dźwiękowo-wizualnych, o ile one stanowią lub obejmują dzieła chronione, jak też do tłumaczenia towarzyszących im tekstów w języku powszechnie używanym w Państwie uprawnionym do przyznania licencji, pod warunkiem, że utrwalenia dźwiękowo-wizualne, o których mowa, zostały przygotowane i opublikowane wyłącznie do użytku szkolnego i uniwersyteckiego.

Artykuł VI

Przez „opublikowanie” rozumie się w niniejszej konwencji odtworzenie w formie materialnej i oddanie do dyspozycji publiczności egzemplarzy dzieła, które umożliwiają jego przeczytanie lub inne wizualne zapoznanie się z nim.

Artykuł VII

Niniejszej konwencji nie stosuje się do dzieł lub do praw do tych dzieł, które w chwili wejścia w życie konwencji w Umawiającym się Państwie, w którym żąda się ochrony, przestały ostatecznie być chronione lub nigdy nie były chronione.

Artykuł VIII

1. Niniejsza konwencja, która będzie miała datę 24 lipca 1971 r., zostanie złożona na przechowanie Dyrektorowi Generalnemu i pozostanie otwarta do podpisania przez wszystkie Państwa będące stronami Konwencji z 1952 roku przez okres stu dwudziestu dni od daty niniejszej konwencji. Będzie ona wymagała ratyfikacji lub przyjęcia przez Państwa, które ją podpiszą.

2. Każde Państwo, które nie podpisze niniejszej konwencji, będzie mogło do niej przystąpić.

3. Ratyfikacja, przyjęcie lub przystąpienie będą dokonane przez złożenie w tym celu odpowiedniego dokumentu Dyrektorowi Generalnemu.

Artykuł IX

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od złożenia dwunastu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub przystąpienia.

2. Następnie niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego Państwa po upływie trzech miesięcy od złożenia przez to Państwo dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub przystąpienia.

3. Przystąpienie do niniejszej konwencji Państwa nie będącego stroną Konwencji z 1952 roku stanowi jednocześnie przystąpienie do Konwencji z 1952 roku; jednakże jeżeli Państwo złoży swój dokument przystąpienia przed wejściem w życie niniejszej konwencji, będzie ono mogło uzależnić swoje przystąpienie do Konwencji z 1952 roku od wejścia w życie niniejszej konwencji. Po wejściu w życie niniejszej konwencji żadne Państwo nie będzie mogło przystąpić wyłącznie do Konwencji z 1952 roku.

4. Stosunki pomiędzy Państwami będącymi stronami niniejszej konwencji oraz Państwami, które są tylko stronami Konwencji z 1952 roku, są normowane przez Konwencję z 1952 roku. Jednakże każde Państwo będące tyl-

ko stroną Konwencji z 1952 roku będzie mogło oświadczyć przez złożenie zawiadomienia Dyrektorowi Generalnemu, że godzi się na stosowanie postanowień konwencji z 1971 roku do dzieł swych obywateli lub do dzieł opublikowanych po raz pierwszy na jego terytorium przez wszystkie Państwa będące stronami niniejszej konwencji.

Artykuł X

1. Każde Umawiające się Państwo zobowiązuje się przedsięwziąć, zgodnie z postanowieniami swej konstytucji, niezbędne środki w celu zapewnienia stosowania niniejszej konwencji.

2. Rozumie się, że w chwili wejścia w życie niniejszej konwencji w stosunku do danego Państwa Państwo to zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym będzie w stanie stosować postanowienia niniejszej konwencji.

Artykuł XI

1. Powołuje się Komitet Międzyrządowy, który będzie miał następujące zadania:

(a) badanie zagadnień dotyczących stosowania i działania niniejszej konwencji,

(b) przygotowanie okresowych rewizji niniejszej konwencji,

(c) badanie wszelkich innych problemów związanych z międzynarodową ochroną praw autorskich we współpracy z różnymi zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z Organizacją Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, Międzynarodowym Związkiem Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych oraz Organizacją Państw Amerykańskich,

(d) informowanie Państw będących stronami Powszechnej konwencji o swej działalności.

2. Komitet składa się z przedstawicieli osiemnastu Państw będących stronami niniejszej konwencji lub tylko stronami Konwencji z 1952 roku.

3. Komitet wyznacza się z uwzględnieniem słusznej równowagi między interesami narodowymi, mając na uwadze położenie geograficzne, zaludnienie, języki i stopień rozwoju.

4. Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, Dyrektor Generalny Światowej Organizacji Własności Intelektualnej oraz Sekretarz Generalny Organizacji Państw Amerykańskich lub ich przedstawiciele mogą brać udział w posiedzeniach Komitetu z głosem doradczym.

Artykuł XII

Komitet Międzyrządowy będzie zwoływał konferencje w celu rewizji niniejszej konwencji, jeżeli sam uzna to za potrzebne lub jeżeli zażąda tego co najmniej dziesięć Państw będących stronami niniejszej konwencji.

Artykuł XIII

1. Każde Umawiające się Państwo może w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub przystąpienia albo później w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego oświadczyć, że niniejsza konwencja ma zastosowanie do wszystkich lub niektórych krajów lub terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne; w takim wypadku konwencja będzie stosowana w krajach lub na terytoriach wskazanych w no-

tyfikacji po upływie okresu trzech miesięcy, przewidzianego w artykule IX. W braku takiej notyfikacji niniejsza konwencja nie będzie stosowana w tych krajach lub na tych terytoriach.

2. Jednakże niniejszy artykuł w żadnym wypadku nie będzie interpretowany w sposób, z którego wynikałoby uznanie lub milczące przyjęcie przez którekolwiek Umawiające się Państwo stanu faktycznego jakiegokolwiek terytorium, na które zostało rozciągnięte stosowanie niniejszej konwencji przez inne Umawiające się Państwo na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł XIV

1. Każde Umawiające się Państwo będzie mogło wypowiedzieć niniejszą konwencję we własnym imieniu lub w imieniu wszystkich lub niektórych krajów albo terytoriów, co do których złożyło notyfikację przewidzianą w artykule XIII. Wypowiedzenia dokonuje się w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego. Wypowiedzenie takie będzie dotyczyło także Konwencji z 1952 roku.

2. Wypowiedzenie takie będzie skuteczne tylko w stosunku do Państwa lub kraju albo terytorium, w którego imieniu zostało dokonane, i dopiero po upływie dwunastu miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji.

Artykuł XV

Każdy spór pomiędzy dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Państwami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, który nie zostanie uregulowany w drodze rokowań, będzie wniesiony do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu rozstrzygnięcia przez ten Trybunał, chyba że zainteresowane Państwa uzgodnią inny sposób jego uregulowania.

Artykuł XVI

1. Niniejsza konwencja będzie sporządzona w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim. Wszystkie trzy teksty będą podpisane i będą jednakowo autentyczne.

2. Dyrektor Generalny, po konsultacji z zainteresowanymi rządami, ustali oficjalne teksty niniejszej konwencji w językach arabskim, niemieckim, portugalskim i włoskim.

3. Każde Umawiające się Państwo lub grupa Umawiających się Państw może spowodować ustalenie przez Dyrektora Generalnego, po uzgodnieniu z nim, innych tekstów we wskazanych przez nie językach.

4. Wszystkie te teksty zostaną dołączone do podpisanych tekstów niniejszej konwencji.

Artykuł XVII

1. Niniejsza konwencja w niczym nie narusza postanowień Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych ani przynależności do Związku utworzonego przez tę konwencję.

2. W celu stosowania poprzedniego ustępu dołącza się do niniejszego artykułu deklarację. Deklaracja ta stanowi integralną część niniejszej konwencji dla Państw związanych Konwencją berneńską w dniu 1 stycznia 1951 roku lub Państw, które do niej później przystąpią. Podpisanie niniejszej konwencji przez wyżej wymienione Państwa oznacza również podpisanie wymienionej deklaracji; każda ratyfikacja niniejszej konwencji lub przyjęcie jej albo

przystąpienie do niej przez takie Państwa będzie również ratyfikacją lub przyjęciem deklaracji albo przystąpieniem do niej.

Artykuł XVIII

Niniejsza konwencja nie narusza wielostronnych lub dwustronnych konwencji lub porozumień dotyczących praw autorskich, które weszły w życie lub mogą wejść w życie między dwiema lub kilkoma republikami amerykańskimi, ale wyłącznie między nimi. W razie rozbieżności bądź między postanowieniami obowiązujących konwencji lub porozumień z jednej strony a postanowieniami niniejszej konwencji z drugiej strony, bądź między postanowieniami niniejszej konwencji a postanowieniami jakiegokolwiek nowej konwencji lub jakiegokolwiek nowego porozumienia, które zostaną zawarte między dwiema lub kilkoma republikami amerykańskimi po wejściu w życie niniejszej konwencji, konwencja lub porozumienie zawarte najpóźniej będą miały pierwszeństwo w stosunkach między stronami. Pozostają nie naruszone prawa do dzieła, nabyte w którymkolwiek z Umawiających się Państw na podstawie konwencji lub porozumień obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej konwencji w tym Państwie.

Artykuł XIX

Konwencja niniejsza nie narusza wielostronnych lub dwustronnych konwencji lub porozumień dotyczących praw autorskich obowiązujących między dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Państwami. W razie rozbieżności między postanowieniami jednej z tych konwencji lub jednego z tych porozumień a postanowieniami niniejszej konwencji będą miały pierwszeństwo postanowienia niniejszej konwencji. Pozostają nie naruszone prawa do dzieła nabyte w jednym z Umawiających się Państw na podstawie konwencji lub porozumień obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej konwencji w danym Państwie. Niniejszy artykuł w niczym nie narusza postanowień artykułów XVII i XVIII.

Artykuł XX

Żadne zastrzeżenia do niniejszej konwencji nie są dopuszczalne.

Artykuł XXI

1. Dyrektor Generalny prześle należycie poświadczone odpisy niniejszej konwencji zainteresowanym Państwom, jak też Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania.

2. Ponadto będzie on zawiadamiał wszystkie zainteresowane Państwa o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub przystąpienia, o dacie wejścia w życie niniejszej konwencji, o złożeniu notyfikacji przewidzianych w niniejszej konwencji i o wypowiedzeniach przewidzianych w artykule XIV.

DEKLARACJA DOŁĄCZONA DO ARTYKUŁU XVII

Państwa-członkowie Międzynarodowego Związku Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych (zwanego w dalszym ciągu „Związkiem Berneńskim”) będące stronami niniejszej konwencji,

pragnąc zacieśnić wzajemne stosunki wynikające z tego Związku i uniknąć wszelkich konfliktów, które mogą powstać na tle współistnienia Konwencji berneńskiej i Powszechnej konwencji o prawie autorskim,

uznając przejściową konieczność dostosowania przez niektóre Państwa poziomu istniejącej na ich terytoriach ochrony praw autorskich do poziomu ich rozwoju w dziedzinie kulturalnej, społecznej i gospodarczej,

przyjęły na podstawie wspólnego porozumienia następującą deklarację:

(a) Z zastrzeżeniem postanowień litery (b) dzieła, których krajem pochodzenia jest w myśl Konwencji berneńskiej kraj, który po 1 stycznia 1951 roku wystąpił ze Związku Berneńskiego, nie będą chronione przez Powszechną konwencję o prawie autorskim w krajach należących do Związku Berneńskiego;

(b) Jeżeli Umawiające się Państwo jest uważane, zgodnie z praktyką ustaloną przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych, za kraj rozwijający się i złożyło Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury w chwili wystąpienia ze Związku Berneńskiego zawiadomienie stwierdzające, iż uważa się za kraj rozwijający się, postanowienia litery (a) nie będą stosowane tak długo, jak długo będzie ono mogło, zgodnie z postanowieniami artykułu V bis, korzystając z wyjątków przewidzianych przez niniejszą konwencję;

(c) Powszechna konwencja o prawie autorskim nie będzie miała zastosowania w stosunkach między krajami związanymi Konwencją berneńską w zakresie dotyczącym ochrony dzieł, których krajem pochodzenia w myśl tejże Konwencji berneńskiej jest jeden z krajów Związku Berneńskiego.

REZOLUCJA DOTYCZĄCA ARTYKUŁU XI

Konferencja zwołana dla przeprowadzenia rewizji Powszechnej konwencji o prawie autorskim,

po rozważeniu zagadnień dotyczących Komitetu Międzypaństwowego przewidzianego w artykule XI niniejszej konwencji, do której dołączona jest niniejsza rezolucja,

postanawia, co następuje:

1. Komitet będzie składać się początkowo z przedstawicieli dwunastu Państw będących członkami Komitetu Międzypaństwowego utworzonego w myśl artykułu XI Konwencji z 1952 roku oraz dołączonej do niej rezolucji, a ponadto z przedstawicieli następujących Państw: Algierii, Australii, Japonii, Jugosławii, Meksyku i Senegalu.

2. Państwa, które nie są stronami Konwencji z 1952 roku i które nie przystąpią do niniejszej konwencji przed pierwszą sesją zwyczajną Komitetu po wejściu w życie niniejszej konwencji, zastąpione będą przez inne Państwa, wyznaczone przez Komitet na jego pierwszej sesji zwyczajnej, zgodnie z postanowieniami artykułu XI ustęp 2 i 3.

3. Od chwili wejścia w życie niniejszej konwencji Komitet przewidziany w ustępie 1 będzie uważany za ukonstytuowany zgodnie z artykułem XI niniejszej konwencji.

4. Pierwsza sesja Komitetu odbędzie się w okresie jednego roku po wejściu w życie niniejszej konwencji; następnie sesje zwyczajne Komitetu będą odbywały się co najmniej raz na dwa lata.

5. Komitet wybierze przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących oraz ustali swój regulamin wewnętrzny, kierując się następującymi zasadami:

(a) Normalny czas trwania mandatu przedstawicieli będzie wynosić sześć lat, z tym że co dwa lata zmieniana będzie jedna trzecia przedstawicieli; przyjmuje się jednak,

że pierwsze mandaty wygasną w jednej trzeciej z końcem drugiej sesji zwyczajnej Komitetu po wejściu w życie niniejszej konwencji, w następnej jednej trzeciej z końcem trzeciej sesji zwyczajnej, a w pozostałej jednej trzeciej z końcem czwartej sesji zwyczajnej Komitetu.

(b) Postanowienia dotyczące procedury, zgodnie z którą Komitet będzie zapewniał obsadzenie miejsc wakujących, kolejność wygasania mandatów, prawo do powtórnego wyboru i tryb wyborów, będą zapewniały równowagę między koniecznością kontynuowania składu a koniecznością rotacji przedstawicielstwa, a także będą uwzględniały zasady, o których mowa w artykule XI ustęp 3.

Wyraża się życzenie, aby Organizacja Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury zapewniła Komitetowi sekretariat.

Na dowód czego niżej podpisani, po złożeniu swych odpowiednich pełnomocnictw, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Paryżu, dnia dwudziestego czwartego lipca 1971 roku, w jednym egzemplarzu.

PROTOKÓŁ nr 1

do Powszechnej konwencji o prawie autorskim, zrewidowanej w Paryżu dnia 24 lipca 1971 roku, dotyczący ochrony dzieł bezpaństwowców i uchodźców.

Państwa będące stronami Powszechnej konwencji o prawie autorskim, zrewidowanej w Paryżu dnia 24 lipca 1971 roku (zwanej w dalszym ciągu „Konwencją z 1971 roku”), które stają się stronami niniejszego protokołu,

zgadzają się na następujące postanowienia:

1. Bezpaństwowcy i uchodźcy mający stałe miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie będą przy stosowaniu Konwencji z 1971 roku traktowani na równi z obywatelami tego Państwa.

2. (a) Niniejszy protokół będzie podpisany i będzie podlegał ratyfikacji lub przyjęciu przez Państwa sygnatariuszy, a także można będzie do niego przystąpić zgodnie z postanowieniami artykułu VIII Konwencji z 1971 roku.

(b) Niniejszy protokół wejdzie w życie w stosunku do każdego Państwa w dniu złożenia jego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub przystąpienia lub w dniu wejścia w życie Konwencji z 1971 roku, jeżeli Państwo to jest już stroną tej konwencji.

(c) W dniu wejścia w życie niniejszego protokołu w stosunku do Państwa nie będącego stroną protokołu nr 1, dołączonego do Konwencji z 1952 roku, będzie uważać się, że ten ostatni protokół wszedł w życie w stosunku do tego Państwa.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Paryżu, dnia dwudziestego czwartego lipca 1971 roku, w jednym egzemplarzu, w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne; egzemplarz ten zostanie złożony na przechowanie Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, który prześle jego należycie uwierzytelnione odpisy Państwom sygnatariuszom oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania.

PROTOCOLE ANNEXE 1

à la Convention universelle sur le droit d'auteur révisée à Paris le 24 juillet 1971 concernant la protection des œuvres des personnes apatrides et des réfugiés

Les États parties à la Convention universelle sur le droit d'auteur révisée à Paris le 24 juillet 1971 (ci-après dénommée "la Convention de 1971") et devenant parties au présent Protocole

Sont convenus des dispositions suivantes :

1. Les personnes apatrides et les réfugiés ayant leur résidence habituelle dans un État contractant sont, pour l'application de la Convention de 1971, assimilés aux ressortissants de cet État.

2. (a) Le présent Protocole sera signé et soumis à la ratification ou à l'acceptation par les États signataires, et il pourra y être adhéré, conformément aux dispositions de l'article VIII de la Convention de 1971.

(b) Le présent Protocole entrera en vigueur pour chaque État à la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion y relatif, à condition que cet État soit déjà partie à la Convention de 1971.

(c) A la date d'entrée en vigueur du présent Protocole pour un État non partie au Protocole annexe I à la Convention de 1952, ce dernier sera considéré comme entré en vigueur pour cet État.

En foi de quoi les soussignés dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Paris, le vingt-quatre juillet 1971, en français, en anglais et en espagnol, les trois textes faisant foi,

en un exemplaire unique qui sera déposé auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture, qui en adressera une copie certifiée conforme aux États signataires, ainsi qu'au Secrétaire général des Nations Unies pour enregistrement par les soins de celui-ci.

PROTOKÓŁ nr 2**do Powszechnej konwencji o prawie autorskim,
zrewidowanej w Paryżu dnia 24 lipca 1971 roku,
dotyczący stosowania konwencji do dzieł niektórych
organizacji międzynarodowych.**

Państwa będące stronami Powszechnej konwencji o prawie autorskim, zrewidowanej w Paryżu dnia 24 lipca 1971 roku (w dalszym ciągu zwanej „Konwencją z 1971 roku”), które stają się stronami niniejszego protokołu,

zgadzają się na następujące postanowienia:

1. (a) Ochrona przewidziana w artykule II ustęp 1 Konwencji z 1971 roku będzie stosowana do dzieł opublikowanych po raz pierwszy przez Organizację Narodów Zjednoczonych, przez związane z nią organizacje wyspecjalizowane lub przez Organizację Państw Amerykańskich.

(b) Tak samo ochrona przewidziana w artykule II ustęp 2 Konwencji z 1971 roku będzie stosowana do wyżej wymienionych organizacji.

2. (a) Niniejszy protokół będzie podpisany oraz będzie podlegał ratyfikacji lub przyjęciu przez Państwa sygnatariuszy, a także można będzie do niego przystąpić zgodnie z postanowieniami artykułu VIII Konwencji z 1971 roku.

(b) Niniejszy protokół wejdzie w życie w stosunku do każdego Państwa w dniu złożenia jego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia bądź przystąpienia lub w dniu wejścia w życie Konwencji z 1971 roku, jeżeli Państwo to jest już stroną tej Konwencji.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Paryżu, dnia dwudziestego czwartego lipca 1971 roku, w jednym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne; egzemplarz ten zostanie złożony na przechowanie Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, który prześle jego należycie uwierzytelnione odpisy Państwom sygnatariuszom oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania.

PROTOCOLE ANNEXE 2

à la Convention universelle sur le droit d'auteur révisée à Paris le 24 juillet 1971 concernant l'application de la Convention aux œuvres de certaines organisations internationales.

Les États parties à la Convention universelle sur le droit d'auteur révisée à Paris le 24 juillet 1971 (ci-après dénommée "la Convention de 1971") et devenant parties au présent Protocole

Sont convenus des dispositions suivantes :

1. (a) La protection prévue à l'alinéa 1 de l'article II de la Convention de 1971 s'applique aux œuvres publiées pour la première fois par l'Organisation des Nations Unies, par les institutions spécialisées reliées aux Nations Unies ou par l'Organisation des États américains.

(b) De même, la protection prévue à l'alinéa 2 de l'article II de la Convention de 1971 s'applique aux susdites organisations ou institutions.

2. (a) Le présent Protocole sera signé et soumis à la ratification ou à l'acceptation par les États signataires, et il pourra y être adhéré, conformément aux dispositions de l'article VIII de la Convention de 1971.

(b) Le présent Protocole entrera en vigueur pour chaque État à la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion y relatif, à condition que cet État soit déjà partie à la Convention de 1971.

En foi de quoi les soussignés dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Paris, le vingt-quatre juillet 1971, en français, en anglais et en espagnol, les trois textes faisant foi, en un exemplaire unique qui sera dé-

posé auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture, qui en adressera une copie certifiée

conforme aux États signataires, ainsi qu'au Secrétaire général des Nations Unies pour enregistrement par les soins de celui-ci.